

Hedendaagse mammoetjagers

Verhaal van de Maand December 2010

December 2010. KNMI en ANWB waarschuwen voor het barre winterweer, zó vroeg dit jaar. Ijzigmooi en

bar vervelend op de weg. Bijna de langste file ooit. Hoeveel graden was het? -3 of -4 °C? Weliswaar een gevoelstemperatuur van -15 °C, maar toch! Uiteraard ook sneeuw, wat ijzel... Krakend komt de bv Nederland tot stilstand. De vrije burgers zoeken hun vreugde om de ijsbaan. De enige uitweg die de gemiddelde ondernemer ziet is snel zijn wagens te voorzien van winterbanden. Winter is tegenwoordig een ramp! Hoe met winterse omstandigheden om te gaan? Kan onze Nederlandse economie wel doordraaien onder het vriespunt?

Met veel plezier neem ik al jaren als oefening in hedendaags ondernemen deelnemers mee naar pak en beet zo'n 30.000 jaar terug. Een grote lijst. Hoe zouden de mensen toen hebben kunnen functioneren (= overleven?), zonder alle technologische mogelijkheden en hoogstandjes van vandaag de dag?

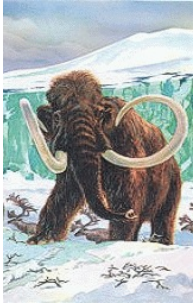

Stel je eens voor, ergens in West-Europa: een groepje mensen (Homo

Heidelbergensis) schuilt weg in een grot. Ze kennen elkaar nauwelijks of niet. Het lot of het extreem gure weer van de afgelopen weken hebben hen bij elkaar gedreven in deze relatief veilige omgeving. Uiteraard kijken ze elkaar eerst wat wantrouwend aan. Zijn zij een bedreiging voor elkaar? Of zijn ze in staat tot samenwerken? Tot samen overleven? Het is nog niet zo lang geleden dat zij eigenlijk bij toeval hebben ontdekt, dat je samen sterker staat dan alleen. Dat je samen bijvoorbeeld prooiën kunt bejagen, die te groot zijn om op je eentje te vangen. Hoewel je communicatiemogelijkheden zeer primitief zijn, blijkt het toch mogelijk om te overleggen:

Willen we samenwerken? Ja! Wat is een doel? Een reuzenhert vangen; genoeg vlees voor iedereen? (Weten ze allemaal wat we met een 'reuzenhert' bedoelen? Dat klinkt belachelijker dan het is. Het betreffende hert is niet in de directe omgeving beschikbaar. Ze moeten het nog gaan zoeken, bejagen en vangen. Hoewel het niet hier-en-nu, maar slechts daar-en-dan is, begrijpen ze elkaar dan toch waarover ze het hebben?) Ja, laten we samen een reuzenhert vangen! Oké, dan nu de taakverdeling, de middelen verdeling, het strategisch vooruitdenken en elkaar vertrouwen; dat samen biedt de grootste kans van slagen.

Buiten razen de ijstijdstormen, binnen neemt langzaam de wanhoop plaats in de harten van de groepje mensen. Een oudere man krijgt opeens een visioen. Reuzenherten zijn reeds lang gevluht voor de immense koude Ergens zo'n

anderhalve dagreis lopen in de richting van de ondergaande zon staat nog wel een eenzame mammoet. Als ze erin slaagen binnen afzienbare tijd de mammoet te vangen en te bereiden, is de kans dat dit verdwaalde groepje mensen overleeft het grootst. Lukt dat niet, dan zijn na zeven dagen de krachten zo sterk afgenomen, dat ze niet meer in staat zullen zijn een reuzenhert, laat staan een mammoet aan te kunnen. Ze kijken elkaar onzeker en nog steeds ietwat wantrouwend aan. Doen? Niet doen? Het laatste is nauwelijks een optie.

Zou u als moderne mens uit de winter van 2010 deze voorouders van ons wat adviezen kunnen geven, die de slaagkans van deze operatie maximaliseren? Graag!

Jammer genoeg kunt u hen geen moderne middelen (communicatie, technologie, organisatiekunde) aanreiken (ze zullen u niet begrijpen of er niets mee kunnen), maar toch... Als een mens die even voor de koude winter wegvluht voor de loeiende open haard, probeert u u eens te verplaatsen in die barre ijstijden... Komt er dan wat basale overlevingskennis boven? Kunt u dat mengen met uw kennis en vaardigheden van nu, uiteraard vertaald naar een oeromgeving. Stel, dat u een van deze oermensen was, hoe zou u bijdragen om de overlevingskans voor allen te garanderen? Hoe zou u dit overlevingsproject aanpakken?

Ik ben benieuwd...!

*- denkraamveruimende verhalen
- bedacht, geschreven door Marcel van der Pol
- afbeeldingen: internet*

Marcel van der Pol

www.keridwen.nl